

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce **a) F. S., b) L. S.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o odstranění stavby, o návrhu žalobců na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 188/2020,

t a k t o :

I. Návrh se z a m í t á .

II. Žalobci n e m a j í právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci (dále „navrhovatelé“) se žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 21. 12. 2020 domáhají opatření proti nečinnosti žalovaného ve vedeném odvolacím řízení ve věci odstranění stavby.

[2] Dne 4. 1. 2021 bylo žalobcům zasláno poučení o složení senátu s poučením o možném uplatnění námitky podjatosti a informace o řízení; téhož dne byl rovněž žalovaný vyzván k předložení úplného správního spisu a k vyjádření se k žalobě ve lhůtě 2 týdnů. Dne 6. 1. 2021 bylo vyhověno žádosti žalobců ze dne 3. 1. 2021 nahlédnout do soudního spisu. Téhož dne podali žalobci návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

[3] Návrh krajský soud postoupil v souladu s § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích Nejvyššímu správnímu soudu se svým vyjádřením s tím, že v řízení byly provedeny potřebné úkony bezodkladně; pokud se týká o poskytnutí lhůty 2 týdnů žalovanému k vyjádření a postoupení spisu, je tato zcela adekvátní tomuto žalobnímu typu, přičemž o nečinnostních žalobách je rozhodováno přednostně. Vzhledem k tomu, že krajský soud dosud nedisponuje ani správním spisem ani vyjádřením žalovaného, nemůže postupovat v řízení tak rychle, aby o návrhu rozhodl do 30 dnů (§174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích), proto návrh i se soudním spisem předkládá Nejvyššímu správnímu soudu.

[4] V návrhu navrhovatelé uvádějí, že jej podávají s ohledem na skutečnost, že při nahlížení do spisu zjistili, že soud přistoupil k výzvě žalovanému teprve až poté, co dali jasně najevo bedlivě sledovat soudní řízení, když ještě po 14 dnech po podání žaloby nebyli vyrozuměni, že se soud jejich žalobou začal zabývat; nadto soud poskytl žalovanému nepřiměřeně dlouhou dobu k předložení listin; dále poukazují na rozhodnutí jiného senátu krajského soudu, který měl být sám v řízení o nečinnostní žalobě nečinný; dále obsáhle polemizují o tom, jak má soud v řízení o nečinnosti postupovat. S ohledem na jimi dále popisované zkušenosti z obdobných soudních řízení navrhovatelé požadují, aby Nejvyšší správní soud určil krajskému soudu vydat meritorní rozsudek do sedmi dnů.

[5] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[6] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení postupu krajského soudu dospěl k závěru, že soud, jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, se věci bezprostředně (při nutném zohlednění státem uznaných svátků) po podání žaloby zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání je ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout.

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že krajský soud se nedopustil žádných průtahů ve vztahu k úkonům nutným k tomu, aby se řízení dostalo do stavu, kdy je možno vydat rozhodnutí. Krajský soud nepostupoval v řízení nikterak v rozporu s požadavky spravedlivého procesu, které obecně nevynucují vydání rozhodnutí ihned, jak je to možné, ale pouze brání tomu, aby doba řízení nebyla nepřiměřeně dlouhá. To v daném případě zcela zjevně nelze vůbec konstatovat, neboť navrhovatelé se domáhají vydání rozhodnutí ve věci samé fakticky bezprostředně poté, kdy podali žalobu. Krajský soud poskytl žalovanému lhůtu zcela přiměřenou v dané věci, kdy je projednávaná nečinnostní žaloba (např. v jiných typech řízení je poskytována i lhůta delší) k předání správního spisu a není žádný rozumný důvod dovozovat, že by hodlal řízení neúměrně či záměrně prodlužovat. Naopak je třeba říci, že jsou to sami navrhovatelé, kdo nepříznivě ovlivňuje délku řízení, neboť na základě jejich návrhu byl povinen krajský soud postoupit spis Nejvyššímu správnímu soudu a další úkony v řízení tak nemůže konat.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že dobu, po kterou se navrhovatelům nedostalo dosud rozhodnutí, nelze z hlediska čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod považovat za nepřiměřenou. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není oprávněný, Nejvyšší správní soud jej proto zamítl (§174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích).

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatelé nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2021

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu